

Jeg haaber, de Herrer faae Ret, som sigte, at der ikke bliver Brug for Stibet, sjørend Bevillingen gives næste Aar, men fuldstændig indbetaa derfor kan man jo dog ikke. Tagets Anstæffelse, som andrager 7,200 Kr., er jo saa temmelig en Bagatel. Med Hensyn til „Abfaln“ dreier det sig jo om Indsættelsen af en ny Kjedel, som er færdig. Man kan ikke sigte, at Stibet er seilfærdigt, saa længe det kun har sin gamle Kjedel, og den nye ligger paa Værftet. Indsættelsen er dog et Arbeide, som tager nogen Tid; Duffet skal brydes op, Maskinen stilles ad, Nørledningerne eftersees osv. Alt dette kan ikke gøres i en Gaanbeveidning, og man kan ogsaa spørge, om det paa den anden Side er rigtigt saaledes at lade den nye Kjedel ligge paa Landjorden. Naturligvis lider Kjedelen ikke paa Landjorden, som naar den i Stibet er under Damptryk, men en ny Kjedel bliver da ikke bedre ved at ligge hen et Aar endnu. Vil man paa tage sig Ansvar, hvis det bliver nødvendigt at bruge disse Stibe, og der saa sker en Ulykke ved Maskinen i „Diana“ eller „Abfaln“, fordi man har negtet disse virkelig smaa Summer, som skulle anvendes til at indsætte disse nye Maskiner? Det Samme gælder om Destillationsapparatet i „Sngøls“; dettes Nødvendighed er omtalt saa klart, at jeg tror, det er hævet over al Tvivl, at Vædringsforslaget derom ikke vil blive fastholdt til 3die Behandling. Man vil vist ikke med fuld Bevidsthed tvinge Besætningen til at drikke det virkelig asfytlig smagende Vand; det destillerede Vand smager slet not isorveien; det mangler en bestemt Tilfætning af Alt, som det først faar ved at staa i længere Tid i Kar med stor Overflade, udsat for Luftens Paavirkning. Hvad anaar Dampspillet ombord i „Eindormen“ og „Willemoes“, da er dette naturligvis Noget, som ikke er i den Grad paa-trængende, at det jo not kan udsættes; men jeg betvivler dog, at det, set fra det rette økonomiske Standpunkt, er rigtigt at udsætte Anstæffelsen heraf. For „Willemoes“'s Bedkommende antager jeg sikkert, at Anstæffelsen vil reducere Beføstningen, men under alle Omstændigheder ville Renterne blive indbundne derved. Beløbet andrager jo 6,350 Kr., og naar der skal svares Renter i nogle Aar, vil dette Beløb udfomme. Med Hensyn til „Eindormen“ maa det betragtes som en ligefrem Mangel at udsætte Anstæffelsen. Nuomstunder maa et Orlogsskib og især et Panderskib kunne ankre og lette i stor Hast. Disse Stibe ere jo i Reglen henviste til at ligge tilankers om Ratten, og der hengaar sjældent noget Aar, hvor der er en Gsladre ude, uden at det Tilfælde indtraffer idetmindste een Gang, at Vinden springer om til Paalandsstorm. Dette Tilfælde indtraf, da Pandsereskabren laa ved Fehmern, og det var kun med stort Besvær, at Stibene slap ud dengang. Ganste anderledes stiller Sagen sig, naar Stibet har Dampspil, thi

da kan Ankeret være lettet paa nogle Minuter, og Stibet seile bort. Det er jo desuden kun en fuldstændig tidsføarende Forbring, som her forlanges opfyldt, ja, jeg tror næsten at turde sigte, at ethvert privat Stib, endog de nye Bugserbaade, har Dampspil. Det er en Økonomi. Vædringsforslagene under Nr. 134 og 135 skal jeg springe over, men derimod skal jeg dvæle et Dieblit ved Vædringsforslagene under Nr. 147, 148 og 149. Jeg har med en vis Interesse hørt de Udtalelser, som ere faldne om Navigationskolerne, og da særlig dem, der fremkom fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg). Jeg kan slutte mig til de Udtalelser, som i den Henseende faldt fra den høitærede Minister, men paa den anden Side staar det mig lidt usforklarligt, hvorfor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds tog fat paa dette Spørgsmaal med saa overordentlig stor Iver. Da jeg ikke har været Medlem af Finantsudvalget, kan jeg jo ikke vide, hvad der er passeret der; men for en Udenforstaaende synes det noget underligt, at, naar denne Sag har været klart og tydelig fremsat i Finantsudvalget, det da ikke allerede paa dette Tidspunkt skulde være fuldstændig klart for Medlemmerne af Finantsudvalget, hvorledes det hænger sammen. Jeg skal imidlertid gerne tilstaa, at den Maade, hvorpaa det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds traadte op, gjorde paa mig det Indtryk, som om han var den Eneste eller i hvert Fald en af de Faa her i Thinget, som virkelig havde Blikket aabent ikke alene for denne Sag, men ogsaa for den sjærende Stand i det Hele, og i saa Henseende kan jeg ikke for min Part modtage dette som Noget, der kunde være rettet saavel imod de militære Medlemmer som imod de enkelte maritime Medlemmer her i Thinget. Jeg tror nok, at jeg har den samme Interesse, som jeg isøvrigt godt forstaar, at det ærede Medlem har for den Slags Sager, og ved fremtidige Spørgsmaal, som jo sikkert ville fremkomme under Finantslovens 3die Behandling, haaber jeg ogsaa not, at jeg skal vide at benytte denne Interesse til Gavn for Søfartens Fremme. — Forslaget under Nr. 152 omhandler Ombygning og Nybygning af Lodshuse. Jeg skal ærlig tilstaa, at den Sum, som her er ansørt, forekommer mig at være lidt for høi. Jeg har selv fornøiligt været med til at bygge saadanne Smaahuse som dem, der bruges til Lodshuse, og at dømme derefter tror jeg, at det kan gøres billigere; men da jeg tror at have forstaaet af Forhandlingerne, at der vil komme en Overenskomst istand med den høitærede Minister inden 3die Behandling, skal jeg ikke nærmere komme ind derpaa. Iøvrigt maa jeg lagge særlig Vægt paa, at naar Summen altsaa bliver reduceret, Vædringsforslaget da falder bort, saa at Beløbet bevilges. Dette er ikke et ligegyldigt Spørgsmaal. Ganste vist er det Noget, som ikke kan henregnes